

Full diocesà

23 de gener del 2022

p5 — La visita «ad limina» dels nostres bisbes

p8 — “Proximitat, misericòrdia i tendresa”, glossa

Trobada fraterna amb el Papa Francesc

Els bisbes de les províncies eclesiàstiques de Tarragona, Barcelona i València —entre ells el bisbe de Vic i administrador apostòlic de Solsona, Romà Casanova, i el bisbe electe de Solsona, Francesc Conesa— van concloure la seva visita ad limina apostolorum amb l'audiència amb el papa Francesc el divendres dia 14 de gener. Fou el moment central de la visita, que havia començat el dilluns dia 10.

Els arquebisbes de les tres províncies eclesiàstiques —el cardenal Joan Josep Omella, president de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) i arquebisbe de Barcelona; el cardenal Antonio Cañizares, arquebisbe de València, i Mons. Joan Planellas, arquebisbe de Tarragona— informaren en roda de premsa sobre la trobada amb el Sant Pare i el desenvolupament de la visita.

Fou una llarga reunió en què tots els prelats pogueren intervenir i on es van afrontar, en un clima de confiança i fraternitat, diverses qüestions de la vida de l'Església i del nostre país. Entre elles, el Papa va afirmar estar reflexionant sobre la possibilitat de que realitzi una visita a Manresa amb motiu del jubileu Ignacià que s'està realitzant.

També s'ha afrontat el tema de la resposta de l'Església als abusos sexuals comesos per eclesiàstics, la situació política catalana i les ferides causades per la polarització social, la immigració, l'estrella de la basílica de la Sagrada Família i la situació del bisbe emèrit de Solsona entre d'altres qüestions.

Continua a la pàgina 6

«La diada d'avui és santa, dedicada al Senyor, el nostre Déu»

Diümenge III durant l'any / Cicle C

Lectura del llibre de Nehemies

En aquells dies, el sacerdot Esdres portà el llibre de la Llei en presència del poble reunit a la plaça de davant la porta de les Aigües, i des del matí fins al migdia el llegí davant de tothom: homes, dones i criatures capaces d'entendre-la. Tot el poble escoltava atentament la lectura del llibre de la Llei. Esdres, mestre de la Llei, estava dret dalt una tarima de fusta preparada expressament. Obrí el llibre a la vista de tot el poble, ja que des del lloc on era dominava tothom, i així que l'obrí, tot el poble es posà dret. Esdres beneí el Senyor, Déu gran, i tot el poble alçà les mans i respongué: Amén, amén. Després es prosternaren amb el front a terra, i adoraren el Senyor. Ell llegia ben clar el llibre de la Llei de Déu, i alguns levites n'exposaven el sentit perquè la lectura fos entenedora.

El governador Nehemies, el sacerdot Esdres, mestre de la Llei, i els levites que exposaven al poble el sentit de la Llei, digueren a tota la gent: «La diada d'avui és santa, dedicada al Senyor, el nostre Déu: no us entristiu ni ploreu», perquè tota la gent plorava mentre escoltava les paraules de la Llei. Els digué, doncs: «Aneu-vos-en ara. Mengeu i beveu de gust i repartiu-ne als qui no s'havien portat res, que la diada d'avui es santa, dedicada a Déu, nostre Senyor. No us entristiu, que el goig del Senyor serà la vostra força.»

(8,1-4a.5-6,8-10)

Salm responsorial

Les vostres paraules, Señor, són esperit i són vida.

[18]

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit. Ara bé, el cos no consta d'un sol membre, sinó de molts.

[...]

Doncs bé, vosaltres sou cos de Crist i cadascun formeu els seus membres. [...]

(12,12-30)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

Són molts els qui han emprès la tasca d'escriure una narració dels fets ocorreguts entre nosaltres, guiant-se per l'ensenyament que hem rebut d'aquells que des del principi en foren testimonis de vista i després ho transmeteren de paraula. Havent pogut informar-me minuciosament de tot des dels orígens, jo també, il·lustre Teòfil, he decidit escriure-t'ho en una narració seguida, perquè coneguis la solidesa de l'ensenyament que has rebut.

En aquell temps, Jesús se'n tornà a Galilea ple del poder de l'Esperit. La seva anomenada s'estengué per tota la regió. Ensenyava a les sinagogues d'ells i tothom el lloava. I se n'anà a Natzaret, on s'havia criat. El dissabte anà a la sinagoga, com tenia costum, i s'aixecà a llegir. Li donaren el volum del profeta Isaïes, el desplejà i trobà el passatge on hi ha escrit: «L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, ja que ell m'ha ungit per portar la bona nova als desvalguts, m'ha enviat a proclamar als captius la llibertat, i als cecs el retorn de la llum, a deixar en llibertat els oprimits i a proclamar l'any de gràcia del Senyor.» Després plegà el volum, el donà a l'ajudant de la sinagoga i s'assegué. Tots els qui eren a la sinagoga tenien els ulls posats en Jesús. Ell començà dient-los: «Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Escriptura.»

(1,1-4.4,14-21)

«El dissabte anà a la sinagoga, com tenia costum, i s'aixecà a llegir»

Ensenyança sòlida

Carles Riera i Fonts, pvrre.

Lluc, l'evangelista de la bondat del Crist, es proposa de narrar la solidesa de l'ensenyament del mestre de Galilea. El pròleg lucà de la bona nova —d'estil hel·lenista— i l'episodi de Jesús a la sinagoga de Natzaret són els dos fragments de l'evangeli d'avui.

Jesús —l'Ungit, en qui reposa l'Esperit de Déu— és l'acompliment de les paraules d'Isaïes: enviat als desvalguts, als captius, als cecs, als oprimits, missatger amb l'encàrrec de proclamar l'any de gràcia del Senyor.

L'any jubilar, per als jueus, era l'any en què joiosament tot recomençava, en què el cor de cada ésser humà tornava a ser aquell paradís virginal que un dia fou, un temps d'humanitat plena.

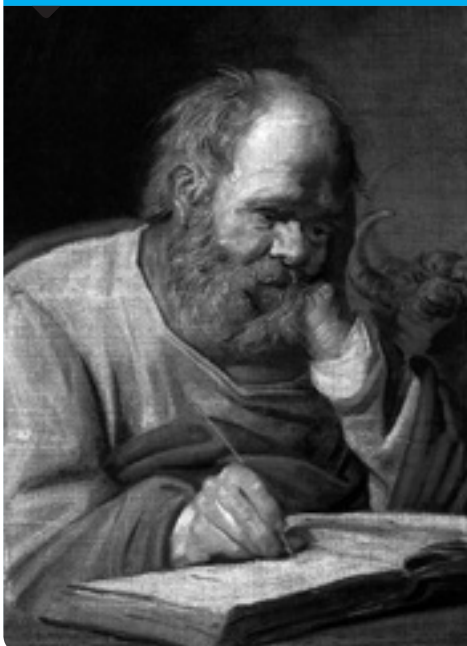
Veiem reflectits dins aquest evangeli els dos punts que, segons el filòsof S. Kierkegaard, són essencials en el cristianisme: la llibertat de la persona i la seva plena felicitat. La «difícil i merescuda llibertat», que, líricament, deia Salvador Espriu, el poeta de l'opaca alegria.

Per a ser amics de Déu —*Teòfil* vol dir això: amic de Déu— ens cal una clarivent se-gona ingenuïtat, un saber viure l'avui —malgrat tot escull— com un etern any jubilar.

Amb gran qualitat literària, Lluc escriu per a tothom, però sobretot per als qui han de redescobrir la seva identitat cristiana, la solidesa de l'ensenyament rebut.

La imatge

Després de predicar per la contra-da, arriba al seu poble de Natzaret. Tothom el coneix quan el dissabte va a la sinagoga i, a més, s'aixeca a llegir. Es tracta d'un text que parla de la presència de l'Esperit sobre ell i de la missió alliberadora de la seva obra. Jesús s'aplica aquestes paraules d'Isaïes.

Enguany serà l'evangelista sant Lluc qui ens traslladarà a aquest missatge.

Sant Lluc (s. XVII). Frans Hals

Agenda

Lit. hores: Setmana III

24 dilluns

—Sant Francesc de Sales, bisbe i dr.
2S 5,1-7.10/Salm 88/Mc 3,22-30

25 dimarts

La conversió de Sant Pau, apòstol
—Santa Elvira, vg. i mr.
3r. aniversari de la mort de Mons.
Jaume Traserria
Ac 22,3-16 o bé Ac 9,1-22/Salm
116/Mc 16,15-18

26 dimecres

—Sant Timoteu i Titus, bisbes
2Tm 1,1-8 o bé Tt 1,1-5/Salm 95/
Mc 3,31-35

27 dijous

—Santa Àngela de Mèrici, vg. fund.
—Sant Enric d'Ossó, prev. fund.
2S 7,18-19.24-29/Salm 131/
Mc 4,21-25

28 divendres

—Sant Tomàs d'Aquino, dominic i dr.
2S 11,1-4a.5-10a.13-17/Salm 50/
Mc 4,26-34

29 dissabte

—Sant Pere Nolasc, fund.
—Sant Valeri (o Valer), bisbe
Beat Manuel Domingo i Sol, fund.
2S 12,1-7a.10-17/Salm 50/
Mc 4,35-41

30 diumenge IV de durant l'Any / Cicle C

—Santa Martina, vg. i mr.
Jr 1,4-5.17-19/Salm 70/1C 12,31-
13,13/Lc 4,21-30

Trobada Fratello a la parròquia de Tàrrega

Josep Castellà

A la sala d'actes de l'edifici parroquial de Tàrrega, el dia 28 de desembre es va fer una trobada amb alguns dels membres de Fratello, presidida pel rector, Mn. Josep M. Vilaseca, acompanyat de la treballadora apostòlica Helena Tarragó.

En aquest simpàtic acte es repartiren un total de sis lots consistents en unes bosses amb productes nadalencs i un regal, destinats a atendre persones de la ciutat amb diferents problemes. Tot això és possible gràcies a la recollida d'aliments de llarga durada i específics que es fa en algunes ocasions a la parròquia, i també gràcies als diners dipos-

itats a la caixeta instal·lada al temple parroquial destinada a l'Ajuda als Pobres.

Des del tancament de l'Alberg Municipal són nombrosos els transeünts que acudeixen a la porta de la rectoria demanant ajut alimentari o monetari. Així, en el balanç de l'any 2021, la Parròquia de Tàrrega ha proporcionat 89 ajudes per un import total de 751 euros, donant suport a persones amb diferents necessitats. Així mateix s'han repartit 115 entrepans a transeünts que han trucat a la porta de la casa rectoral targarina durant l'any passat.

Relíquia de l'orgue de la catedral de Solsona

Tot procés de restauració comporta la millora de l'element restaurat, en aquest cas, l'orgue de la catedral de Solsona: aspecte renovat, nova sonoritat, evolució tècnica... en definitiva, una nova vida per a l'instrument, respectant al màxim les seves particularitats musicals, artístiques i històriques, però dotant-lo de tots els elements tècnics que el converteixin en un orgue de futur. Però tot procés de restauració també comporta la generació de materials que per deteriorament ja no són útils ni reciclables per al nou instrument i que anirien a parar al rebuig.

La relíquia que avui us presentem és un d'aquests materials, deteriorat pel pas del temps i que ha estat impossible de recuperar, al qual hem volgut donar una nova vida. Es tracta d'un molinet de transmissió mecànica, una barra

amb secció de prisma octogonal, un mecanisme situat darrere del teclat, que transmet la força de les tecles als registres per a produir el so. Per evitar llençar una peça que, malgrat ser inservible, era història de l'orgue, es va decidir fer-ne fragments, muntar-los sobre una base de llautó i així donar-li una nova vida, una nova utilitat: fer possible tenir a casa una petita part de l'orgue de Solsona. Una petita peça que sembla insignificant, però sense la qual l'orgue no funciona. Com la nostra col·laboració que pot semblar petita i poc important però, com el molinet, és fonamental perquè l'orgue torni a sonar. Una peça elegant i exclusiva, de la qual se n'ha fet una edició limitada i que ajudarà a iniciar aquest compte enrere de la restauració de l'orgue.

No us quedeu sense!! Informa: Comissió Orgue Solsona

La visita «ad limina» dels nostres bisbes

Redacció

Durant la visita ad limina de la passada setmana van coincidir al Vaticà els nostres bisbes, és a dir, Mons. Romà Casanova, administrador apostòlic, i Mons. Francesc Conesa, bisbe electe de Solsona.

Acompanyats dels seus respectius vicaris generals, van anar seguint el recorregut de la visita, celebrant l'eucaristia a les quatre grans basíliques de Roma. El primer dia a la basílica de Sant Pere, el dimarts a Sant Joan del Laterà, el dimecres a Santa Maria la Major i, per acabar, a la basílica de Sant Pau Extramurs.

També van visitar el Pontifici Consell per a l'Evangelització, les Congregacions dels Bisbes, de la Doctrina de la Fe, del Clergat, del Culte Diví, la Secretaria d'Estat, els dicasteris dels Laics i la Família... i, evidentment, la Secretaria General per al Sínode dels Bisbes.

El dia 14 de gener va ser el moment central de la visita: l'audiència amb el Sant Pare, en la qual un per un van poder saludar el Pontífex, que va mostrar-se molt proper amb tots. En aquesta trobada, que va durar més de dues hores, pogueren conversar sobre temes diversos.

El vídeo del Papa: les minories religioses

"Com és possible que actualment moltes minories religioses pateixin discriminacions o persecucions? Com permetem, en aquesta societat tan civilitzada, que hi hagi persones que siguin perseguides simplement per professar públicament la seva fe? No només és inacceptable, és inhumà, és una bogeria. La llibertat religiosa no es limita a la llibertat de culte, és a dir que puguin tenir un culte el dia prescrit pels seus llibres sagrats, sinó que ens fa valorar l'altre en la seva diferència i reconèixer en ell un veritable germà. Com a éssers humans tenim tantes coses en comú... que puguem conèixer acollint les diferències amb la joia de ser germans. I que una petita diferència, o una diferència substancial, com és la religiosa, no opaqui la gran unitat de ser germans. Triem el camí de la fraternitat. Perquè, o som germans, o ho perdem tots. Preguem perquè les persones que pateixen discriminació i que pateixen persecució religiosa trobin a les societats en què viuen el reconeixement i la dignitat que prové de ser germans i germanes"

Conesa: «El Papa ha escoltat amb atenció les nostres preguntes i les seves respostes han estat il·luminadores»

(Prové de la pàgina 1.)

El bisbe Francesc Conesa ha escrit el següent sobre la trobada amb el Romà Pontífex: «He viscut amb emoció i gratitud la trobada amb el Papa, al costat dels altres bisbes. Ha estat una trobada emocionant i reconfortant, que ha començat amb una oració pel bisbe Toni Vadell. Durant dues hores i mitja hem parlat amb el Sant Pare amb llibertat sobre alguns temes que ens preocupen. Ell ha escoltat amb atenció les nostres preguntes i les seves respostes han estat il·luminadores. Hem sentit l'afecte del bisbe de Roma, la seva espontaneïtat i fins i tot el seu bon humor. De manera particular m'ha animat en la meva nova destinació.»

Visita a diverses congregacions

El primer dia, després d'una missa a la tomba de Sant Pere, els prelatos mantingueren la trobada amb el Pontifici Consell de l'Evangelització, presidit per Mons. Rino Fisichella. En la reunió s'hi tractaren temes com la catequesi d'adults, les dificultats de les catequesi per a la primera comunió i també

de la confirmació, els ministres de la misericòrdia, etc.

L'endemà, acabada la missa a Sant Joan del Laterà, tingueren lloc les reunions amb la Congregació per als Bisbes, on els prelatos van parlar del que pot significar la comunió de l'Església en tots ells, en la vida religiosa i el laïcat. Tot seguit visitaren la Congregació per a la Doctrina de la Fe, on s'afrontaren temes com els abusos sexuals. Per altra banda, a la tarda van ser rebuts a la secció de Relacions amb els Estats de la Secretaria d'Estat de la Santa Seu.

El dimecres, després de la missa a Santa Maria la Major, l'episcopat va visitar les congregacions de l'Educació Catòlica, el Clergat, el Culte Diví i el dicasteri de Comunicació. I el dijous, havent celebrat l'eucaristia a Sant Pau Extramurs, els bisbes foren rebuts als dicasteris per als Laics, la Família i la Vida, com també per al Servei del Desenvolupament Humà Integral. A la tarda, es reuniren amb la Congregació per als Instituts de Vida Consagrada i Societats de Vida Apostòlica i, finalment, amb la Secretaria General per al Sínode dels Bisbes.

La trajectòria del bisbe electe de Solsona: sacerdot, intel·lectual i pastor

Francesc Conesa va néixer a Elx el 25 d'agost de 1961. Ell mateix explica: «Els meus pares, Paco i Rosita, eren persones profundament creients i fins al final de la seva vida van estar implicats en la vida parroquial, sobretot amb grups de matrimonis. Eren també persones molt senzilles; el meu pare va treballar tota la vida en una fàbrica de calçat. Sóc el més gran de quatre germans. La meua infància va estar lligada a la parròquia de Sant Agatàngell d'Elx, on vaig ser escolà. En va ser el rector el que, quan jo tenia dotze anys, em va portar a Oriola per ingressar al Seminari Diocesà.»

Sacerdoci i primeres destinacions

Fou ordenat sacerdot el 29 de setembre de 1985 a la basílica de Santa Maria d'Elx de mans de Mons. Pablo Barrachina i Estevan. La seva primera destinació va ser la parròquia de Ntra. Sra. del Carme d'Elx, d'on va ser vicari parroquial (de 1985 a 1987): «Vaig viure amb il·lusió els primers anys de sacerdoti en aquesta parròquia de barri d'una gran ciutat.» Al mateix temps, va exercir com a professor de religió a l'Institut d'Ensenyament Secundari L'Assumpció d'Elx.

Formació universitària

Pel setembre de 1987 marxa a la Universitat de Navarra (Pamplona), on inicia la seva formació universitària. Allí realitza estudis de filosofia a la Facultat de Filosofia i Lletres, obtenint el grau de llicenciatura en 1991. Animat pel Dr. Ángel Luis González, catedràtic de Metafísica, realitza la tesi de doctorat sobre «Déu i el mal. La defensa del teisme enfront del problema del mal segons Alvin Plantinga», que defensarà en 1995. Al ma-

teix temps que realitza estudis filosòfics, es prepara també en teologia, llicenciant-se en 1991, dins la secció de teologia sistemàtica. L'any 1994 va defensar la tesi de doctorat amb el títol «Fe i coneixement. Estudi sobre el valor cognoscitiu de la fe en la filosofia analítica», que obtingué premi extraordinari.

Professor en diverses universitats

Ha estat professor al Seminari d'Alacant, a la Universitat de Navarra, a la Universitat d'Alacant, de l'Institut de Ciències Religioses Sant Pau d'Alacant. És membre de la Societat Espanyola de Ciències de les Religions i membre del comitè editorial de les revistes *Facies Domini* i *TheoLogica*. Les seves línies de recerca se centren en la filosofia i teologia de la religió i en qüestions de teologia fonamental (relació entre fe i raó, problema del mal, l'ateisme contemporani), sobre els quals ha publicat diversos llibres i articles.

Vicari general d'Alacant i bisbe de Menorca

Durant setze anys fou vicari general de la diòcesi d'Alacant, servint tres bisbes, alhora que fou canonge magistral de la catedral i també rector de la basílica de Santa Maria d'Elx a partir de 2014: «Van ser anys en què vaig aprendre a estimar l'Església Diocesana i servir-la de cor. A Elx vaig estar en una parròquia, on vaig ser molt feliç i em vaig sentir acompanyat en la meua fe pels meus bons feligresos.» En el 2016 el papa Francesc el nomenà bisbe de Menorca: «Vaig acceptar aquest nomenament tremolant de por, conscient de les meves debilitats, però fiant-me de l'Església, que em cridava per a aquesta missió.»

Proximitat, misericòrdia i tendresa

Romà Casanova, administrador apostòlic de Solsona

Escric aquesta glossa després de la trobada amb el sant pare Francesc dels bisbes de les províncies eclesiàstiques de Tarragona, Barcelona i València. Ha estat una conversa llarga, de més de dues hores, en què tots hem fet experiència de la paternitat del Papa, tant amb nosaltres personalment com respecte a tots els temes que, amb referència a la situació de l'Església, hem pogut tractar. Certament que el bisbe de Roma té els seus germans en l'episcopat d'arreu del món en el cor de la seva sol·licitud de successor de sant Pere.

Tres han estat les paraules que amb més força han arribat al meu cor: proximitat, misericòrdia i tendresa. Termes que Francesc, papa, ha aplicat com a necessàries per a tot autèntic ministeri. En el diàleg, ell es referia al ministeri dels bisbes, però també es poden aplicar a qualsevol ministeri i servei en les comunitats cristianes, així com a la paternitat i la maternitat en l'àmbit familiar. És evident que no es pot exercir el servei de pastor de les comunitats cristianes en aquests moments de la història de la mateixa manera que es feia no fa gaire temps. Les circumstàncies són diferents, amb nous paradigmes de relació.

No es pot exercir l'episcopat en aquests moments de la mateixa manera que es feia no fa gaire temps.

Solament des de la proximitat a les persones podrem escoltar el batec del seu cor, a fi de no caure en la fal·làcia de donar respostes a preguntes que les persones en aquests moments no es fan. La proximitat, encara que de vegades pot semblar perillosa, és la porta oberta a la relació personal, tan necessària i ineludible, per a la transmissió de la fe. L'allunyament de les persones no és pas l'estil de

l'apòstol de Crist, com tampoc no ho era de Crist mateix, que en els evangelis apareix ben proper a les persones, acollint-les, escoltant-les, guarint-les.

No podem anar per la vida com a jutges dels altres, aplicant-los amb severitat les normes del que és bo i és dolent. La misericòrdia és la porta que fa possible que tota persona tingui al seu davant un futur. Des de la veritat, amarada d'amor, és possible la misericòrdia que obre l'horitzó de l'esperança. Aquella mirada fonamental de la misericòrdia expressada així en llavis de Jesús: *Tant va estimar Déu el món, que va donar el seu Fill unigènit perquè tot el qui cregui en ell tingui vida eterna* (Jn 3,16).

La tendresa en la relació amb els altres és l'expressió de l'estimació. És la tendresa que neix de la paternitat i de la fraternitat, del qui no vol mai el mal per a l'altre, del qui s'alegra del bé de l'altre, del qui pot dir, com sant Pau: *em faria tot a tots, per salvar-ne alguns de tota manera* (1Co 9,22).

